

Stk. 2. Renten udgør ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen $\frac{3}{5}$ af den tilskadekomnes Aarsløn, jfr. § 44, og ved Nedsættelse af Erhvervsevnen en til Nedsættelsen svarende Del af den Rente, der vilde være at yde ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen.

Stk. 3. Ved Fastsættelsen af Invaliditetsgraden skal Direktoratet i det Omfang, som skønnes rimeligt, tage Hensyn til særlige Færdigheder, der kræves i vedkommendes sædvanlige Erhverv, samt til saadan forudbestaaende Forringelse af Erhvervsevnen, som maa antages at forværre Ulykkestilfældets Følger, derunder Men af tidligere Ulykkestilfælde.

§ 33.

For saa vidt Renten fastsættes efter en Invaliditetsgrad af 50 pCt. eller derover, begynder den at løbe fra den Dag, da Dagpengene ophører. I alle andre Tilfælde begynder den at løbe fra Dagen for Direktoratets Afgørelse af Invaliditetsspørgsmaalet.

§ 34.

Stk. 1. Det paahviler en Rentenyder at meddele Direktoratet Underretning om enhver Forandring i hans Forhold, som kan formodes at medføre Nedsættelse eller Bortfald af Renten, ligesom Direktoratet skal være opmærksom paa, om saadan Forandring indtræder.

Stk. 2. Direktoratet er bemyndiget til at udsende en eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Rentenyderes Erhvervsevne eller indkalde Rentenydere til Kontrol. For saa vidt Rentenyderen vanskeliggjør Direktoratets Undersøgelse, kan Direktoratet, naar det anser det for sandsynligt, at Afgørelsen vil komme til at gaa ud paa, at Renten skal inddrages eller nedsættes, midlertidig standse Udbetalingen af Renten helt eller delvis. Udgifterne til Kontrol afholdes af vedkommende Forsikrings-selskab.

Stk. 3. Hvis en Rentenyder mod bedre Vidende, jfr. Stk. 1, uberettiget har oppebaaret Rente i Henhold til nærværende Lov, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Socialministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af paagældende, eventuelt hans Dødsbo.

Stk. 4. Skønner Direktoratet, at de Omstændigheder, der har været bestemmende for Fastsættelsen af Renten, har forandret sig i væsentlig Grad, bliver Renten at forhøje, nedsætte eller inddrage under Hensyn til de indtrufne Forandringer. Saadanne Forandringer i Renten kan dog ikke finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar efter Rentens første Fastsættelse.

§ 35.

Stk. 1. Bliver Direktoratet, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre Myndigheder, Rentenyderens paarørende eller andre private, opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilkendte Rente, træffer det efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme paagældende til gode, idet det om fornødent drager Omsorg for, at Rentenyderen umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2—3, 38 og 46, eller at der paa anden Maade gribes ind efter Lovgivningens Regler, jfr. Kap. XVIII i Lov om offentlig Forsorg.

Stk. 2. For saa vidt angaar en Rentenyder, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalidedeforsikringsfondens Regning paa en i Henhold til Lovgivningen om offentlig Forsorg anerkendt Anstalt eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager Direktoratet Omsorg for, at den en saadan Person tilkommende Rente efter Omstændighederne udbetales til Dækning